

[Energiministeren]

bindelse med godkendelsen af større investeringer, indvindingsforanstaltninger osv., at der tages hensyn til inddragelse af dansk erhvervsliv i aktiviteterne. Den del af det vil blive forvaltet aktivt.

Muligheden for at føre overskuddet ud af landet osv. vil man også i forbindelse med den konkrete udformning af beskatningsordningen tage hånd om, og det ligger i øvrigt klart for DUCs vedkommende også, at § 29 i den nye undergrundslov dækker dem på den måde, at ændringerne i fremtiden i sammensætningen af Dansk Undergrunds Consortium vil skulle godkendes, herunder også vilkårene herfor. Et spørgsmål om større udenlandsk deltagelse osv. vil altså også skulle ind under en egentlig godkendelse fremover.

Til hr. Mølgaard har jeg ikke ret mange bemærkninger. Hr. Mølgaard var inde på, at skatteforslagene mangler osv., men der er jo ingenting i forhold til den samlede plan for ændringerne på området, som regeringen allerede har lagt frem, der er nyt med hensyn til timingen, her i debatten i dag. Det er ikke nogen overraskelse for hr. Mølgaard, at skattelovene først kommer til efteråret. Vi er parat til at drøfte principperne for det, også i en undergrundslovssammenhæng, men det egentlige lovgivningsarbejde på det område har det fra begyndelsen af dette år været klart ville ske til efteråret.

Jeg tror, det var de bemærkninger, jeg ville gøre til ordførerne i første runde.

Så vil jeg i øvrigt føje den mere generelle, opsummerende kommentar til, at jeg er glad for den temmelig brede støtte, der har været udtrykt over for, at regeringen faktisk engagerede sig i realitetsforhandlinger. Da det blev klart, at den kendsgerning, at der var lovgivning lagt frem, og at der var et flertal for at gennemføre lovgivningen, havde en faktisk virkning på tankegangen hos bevilningshaverne, måtte regeringen vurdere det sådan, at en forhandlingsløsning måtte afprøves igen. Det gjorde vi så. Det førte til et resultat, hvis indhold jeg fornemmer der er ganske bred tilslutning til og accept af. Det er en helhed, det indhold og den løsning. Jeg fornemmer også, at der vil være mulighed for at opretholde en tilslutning til denne helhed.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst sige tak for den rolige og saglige debat, der har været ført om den redegørelse, som energiministeren har fremlagt, og så vil jeg i øvrigt sige, at det er ikke min agt at gå ind i hele den diskussion, som nu har fundet sted, fordi der jo er svaret så præcist og sikkert, som der kan svares omkring hele denne forhandlingsløsning, der er lagt frem.

Men der er stillet et konkret spørgsmål fra radikal side, og det er spørgsmålet om, hvorvidt der fra regeringens side var usikkerhed omkring de radikales stilling til forhandlingsforløbet og til lovforslagene. Og dertil må jeg sige, at det er der ikke fra regeringens side. Det, jeg har været inde på, er det, som også hr. Niels Helveg Petersen nævnte, og dermed har hr. Niels Helveg Petersen svaret fru Lone Dybkjær. Det, der har været fremme, er, at jeg har sagt, at regeringen var i den mærkelige situation, at vi havde to flertal. Omskrevet vil jeg sige, at det, der var tale om, var, at de radikale og i øvrigt også socialdemokratiet i denne sag havde to holdninger, og det kan jo altid lyde lidt mærkeligt. Men det var to holdninger, hvoraf den ene gik ud på: hvis ikke det er muligt at få et godt forlig, så er vi indstillet på lovgivning. Og den anden holdning var, at man igen og igen understregede: vi håber, at det er muligt, og hvis det er muligt, vil det være det bedste med en forhandlingsløsning. Det er i den forstand, at der kunne være tale om en slags dobbelthed, men den mener jeg er positiv.

I den forbindelse vil jeg sige, at de radikales og i al beskedenhed også socialdemokratiets holdning i denne sag i virkeligheden har været direkte gavnlig og også simpelt hen nødvendig for, at det var muligt at få et godt forhandlingsforløb, i hvert fald efter nytår, og at dette forhandlingsforløb også kunne ende i et resultat, som jeg synes alt i alt er et godt resultat.

Derimod må man sige, at når det gælder stort set alle andre partier i tinget, og det vil sige partierne henholdsvis til venstre for socialdemokratiet og de radikale og til højre for socialdemokratiet og de radikale, er stillingen helt anderledes, og man kan godt sige, at den har været mere afklaret. Der var nemlig den ene gruppe, der sagde: det skal være lov uanset forhandlingsresultatet. Og der var den anden gruppe – jeg behøver vist ikke at sætte betegnelser på – det var den, der sagde: det